

Ἐπὶ τῇ προσεχεί λήξει τοῦ δωδεκάτου ἔτους τῆς «Ἑστίας» παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρομηταί, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος, νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΒ' - ΑΡΙΘ. 623

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΜΑΧΗΣ ΑΤΕΛΕΥΤΗΤΟΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ, ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΔΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, ὑπὸ Φωτίου Χρυσανθοπούλου ἢ Φωτάκου.

Ο ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ ΤΖΙΑΦΙΑ, διήγημα Γεωργίας Ἐλλοῦ. Μετάφρασις Ἀριστοτέλους Η. Κουρτίδου. **ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΚΡΗΤΕΣ** ὑπὸ Σπυρ. Παγανέλη.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΥΠΑΣΙΩΜΑΤΙΚΩΝ.

Η ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΕΧΕΜΤΩΙΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Πανεπιστημίου αἰθούσῃ, ἐν μέσῳ ἀκρατηρίου ἐκλεκτοῦ καὶ πολυαριθμοῦ, ἐγένετο τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ ἐπίσημος ἐγκαθίδρυσις τῶν νέων αὐτοῦ ἀρχῶν. Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ τῶς πρῶτανις κ. Καραμήτσας, σαφῶς καὶ εὐγλωττως ἐκθεῖς τὰ πραχθέντα κατὰ τὴν πρυτανείαν αὐτοῦ, ἰδιαιτέρον δὲ ἀναμνησθεὶς τῶν κατὰ ταύτην ἐπισήμων γεγονότων. Ἐκ τῆς τελέσεως τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου τὴν ἀφειρητὴν λαθῶν ὁ κ. Καραμήτσας διέγραψε καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ πεντηκονταετοῦς αὐτοῦ βίου ἀπορρέυσαντα καλὰ, ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἀπὸ τοῦδε θὰ καταβληθῶσι προσπάθειαι ὅπως καὶ ἡ πρωτότυπος ἐπιστημονικὴ παραγωγὴ τοῦ ἀνωτάτου ἑλληνικοῦ διδασκτηρίου συμβαδίσῃ πρὸς τὴν ἐκπαιδευτικὴν. Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Καραμήτσα ἀνεβλῶν τὸ βῆμα ὁ πρῶτανις κ. Θ. Ἄφεντούλης ἀπήγγειλε μακρὸν καὶ εὐγλωττον λόγον, τοῦ ὁποῦο σκοπὸς ἦτο πρὸ πάντων ἡ ἀπόδειξις ὅτι ἡ παιδεία δὲν ἀρκεῖ μόνη πρὸς ἀνάδειξιν οὔτε ἀνδρῶν, οὔτε ἔθνους ἀγαθοῦ, ἀλλὰ πλὴν αὐτῆς ἀπαιτοῦνται ὑγεία καὶ εὐρωστία ψυχῆς καὶ σώματος. Διὰ μόνος τῆς τριάδος ταυτῆς ἴσται τῆς ἐπιστήμης, τῆς χρηστότητος καὶ τῆς σωματικῆς ρώμης δύνανται τὰ ἔθνη νὰ ἐπιτελέσωσι τὴν ταχθεῖσαν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας ἐντολὴν καὶ νὰ μὴ παραγκωνισθῶσι τελείως ἐν τῷ καθ' ἡμέραν ὀδυνομένῳ καὶ ξαγρινομένῳ ἄγωνι περὶ ὑπάρξεως. Ὁ λόγος τοῦ κ. Ἄφεντούλη ὑπῆρξε, κατὰ τὴν γενικὴν ὁμολογίαν, ἄριστον ρητορικὸν τεχνούργημα, ὅπερ ἐπανειλημμένως συνήρπασε τοὺς ἀκροατοὺς αὐτοῦ εἰς ζωηρὰς καὶ παρατεταμένους ἐπυευφρῖας. Ἰδίως παταγώδῃ καὶ συνεχῇ ἀντήχησαν τὰ χειροκροτήματα, ὅτε ὁ κ. πρῶτανις, ἀναμιμνησκόμενος τοῦ γερμανικοῦ ἐνυαλοῦ «über den Rhein, zum Rhein, führt uns ins Frankreich hinein» ἀνερῶννε δακρῶν ἐκ συγκινήσεως: «Πότε συνειδησὶν ἔχοντα τῆς ἰδίας ἰσχύος

θὰ ἀναμείψωσι καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. «Πέραν τοῦ Ὀλύμπου, τοῦ Ὀλύμπου, ἐκεῖ ὁδηγήσατέ μας!»

— Μετ' ἐπιτυχίας ἱκανῆς παρεστάθῃ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐν τῷ χειμερινῷ θεάτρῳ, καὶ ἐν μέσῳ πυκνῆς συρροῆς, ὁ *Φιλοκετῆτης* τοῦ Σοφοκλέους εἰς τὸ πρωτότυπον. Ἐπειδὴ πρότερον φροντὶς εἶχε ληφθῆναι καὶ δημοσιευθῆναι λεπτομερῆς ἀνάλυσις τοῦ δράματος, πολλοὶ δὲ κατ' οἶκον μελετήσαντες τὸ κείμενον εἶχον φέρεν αὐτὸ μετ' ἑαυτῶν, τὸ ἔργον κατενοήθη καλῶς ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ζωηρότατα παρακολουθοῦντος τὰς περιπέτειας τῶν ἡρώων, πολλὰ δὲ μέρη ἐχειροκροτήθησαν. Οἱ ὑποδυθέντες τὰ πρόσωπα νεαροὶ ὑποκριταί, πάντες σπουδασταί, προὔενησαν εὐάρεστον ἐντύπωσιν, διότι ἀπήγγελλον μετὰ προσοχῆς καὶ ἐφαινότο κατανοοῦντες τὰ μέρη των. Ἐκ τῶν χορικῶν ἐλάχιστα τεμάχια ἐφάλησαν ἐν μελοποιήσει. Τὰ λοιπὰ ἀπήγγελλθησαν μόνον ἐν συνοδείᾳ τῆς ἐνοργάνου ὀρχήστρας. Τὰ ἐν μέλει ψαλόντα ἦσαν ἡ προσευχὴ πρὸς τὴν Κυβέλην «Ὁρεστῆρα Παμβώτα Γᾶ, μήτηρ αὐτοῦ Διός», τὸ περὶ Ἰξίονος χορικόν, ἡ πρὸς τὸν ὕπνον στροφή «Ἔγν' ὀδύνας ἀδάης» καὶ ἡ ἔξοδος «Χωρῶμεν δὴ πάντες ἄλλοις». Ἡ μουσικὴ τοῦ Βένδερ εἶνε ἄρμονικὴ, μεγαλοπρεπῆς καὶ ἐπιβάλλουσα, Δωρικοῦ ὡς εἶπειν ρυθμοῦ, ἐξετέλεσε δ' αὐτὴν ἡ ὀρχήστρα λίαν ἐπιμελῶς. Ἡ πρώτη αὐτῆ ἐπιτυχία ἐν γένει ἴσως καταστῆ ἀφοριστὴ συνγρότερον νὰ διδασκωνταί δράματα τῶν ἀρχαίων εἰς τὸ πρωτότυπον παρ' ἡμῶν.

— Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα κατεσχέθησαν ἀρχαιοφιλῆς τινες ἐκ ὀθῶν προερχόμενοι, ἐν αἷς καὶ ἐπιγραφαὶ μνημονεύουσαι ἱερῶν τῶν Καθεδρῶν. Τὸ ἱερὸν τοῦτο ἔκειτο ἐν τῇ ἀπὸ Θεσπιῶν εἰς Θήβας ὁδοῦ, ἡ δὲ ἀνακάλυψις τῆς θέσεως του καὶ ἀνακαταρτῆ ἐν αὐτῷ θὰ συντελεσθῶσι πιθανῶς εἰς ἀκριβεστέραν γνῶσιν τῆς μυστηριώδους λατρείας τῶν φοινικικῶν ἐκείνων θεοτήτων, ὧν τὰ μυστήρια ἐν Σαμοθράκῃ τελοῦμενα ἦσαν οὐχ ἴσταν τῶν Ἑλευσινίων περιάλητα κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Ὁ Γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου μετέβησαν εἰς Θήβας πρὸς ἀκριβεστέραν ἐξέτασιν τῶν ἀνακαλυφθεῖσάν ἀρχαιοτήτων.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπέστειλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν πολλὰ ἀντίτυπα τοῦ ἐσχάτου τῆ διαταγῆ τοῦ μεταφρασθέντος στρατιωτικοῦ πονήματος «Ἐπιστολαὶ πυροβολικοῦ, πεζικοῦ καὶ ἱππικοῦ» ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

— Τὸ τμήμα τῶν καλῶν τεχνῶν τοῦ φιλολογικοῦ σχολίου «Παρνασσῶ» ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν διαρκούς ἐκθέσεως εἰκότων, ἐν ἧ θὰ ἐκτίθενται ἔργα μόνον καλλιτεχνῶν ἐν Ἑλλάδι βιούντων ἢ Ἑλλήνων ἐν τῇ ξένῃ ἐργαζομένων.

— Τὴν προταρλεθούσαν Παρασκευὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου «Παρνασσῶ» ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογίας κ. Α. Διομήδης Κυριακὸς ὤμιλησε περὶ τοῦ διαπρεποῦς θεολογοῦ Φαρμακιδίου, ἐξεκονήσας πιστῶς τὸν ἔξοχον αὐτοῦ χαρακτήρα καὶ διαγράψας λεπτομερῶς τὸν διασημὸν θρησκευτικὰς αὐτοῦ ἔριδας πρὸς τὸν Οἰκονόμον τὸν ἐξ Οἰκονόμων.

— Κατηρτίσθησαν δύο ἔτι ἐκ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν κριτῶν τῶν διδασκτικῶν βιβλίων. Καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐπιτροπὴ, ἡ ἐπὶ τῶν βιβλίων τῆς μέσης ἐκπαίδευσως, ἐξελέξατο πρόεδρον τὸν καθηγητὴν κ. Κ. Παπαρηγόπουλον, ἡ δὲ τρίτη ἐπιτροπὴ τῶν βιβλίων τῆς στοιχειώδους ἐκπαίδευσως ἐξελέξατο πρόεδρον τὸν καθηγητὴν κ. Ζήκον Ρώσσην.

— Ἐξεδόθησαν ἐπιμελέστατα συντεταγμένα τὰ «Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθῆναις Φιλοκατασκευαστικῆς Ἑταιρίας τοῦ 1886—87». Τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα τῆς τοῦ 1886 ἔτους διαχειρίσεως ἔχει ὡς ἑξῆς: Ἔσοδα 304,740.68 ἔξοδα 305,250.22. Ἡ πραγματικὴ περιουσία ἀνήλθεν εἰς 1,303,212.07. Διδασκωνται εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Ἑταιρίας ἐν ὄλιῳ 1975, ἦτοι ἐν Ἀθῆναις 1471, ἐν Κερκυρά 245, ἐν Ἑλευσίνι 82, ἐν Μενιδίῳ 58, ἐν Γαυρίῳ Ἄνδρου 37, ἐν Στύροις Εὐβοίας 35, ἐν Χοταχόβῃ Ἀλβανίας 87. Σύντονος μέριμνα καὶ ἐποπτεία κατεβλήθη πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν τῶν σχολείων καὶ βελτίωσιν τῆς διδασκαλίας.

— Ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθη καὶ τὸ 21ον τεῦχος (Τόμ. Β') τοῦ *Corpus Juris civilis* ὑπὸ Ἡλ. Διοσκοπούλου. Περιέχει δ' ἐκτὸς ἄλλων καὶ τὰ *Περὶ ὄρκου* ἑκουσίου, ἀναγκαίου, ἢ δικαστικοῦ. Τιμᾶται δραχμῆς.